

Κρίσιμο το φθινόπωρο για την κυβέρνηση Παπανδρέου και τους επιτηρητές.

Έρχεται βροχή, έρχεται μπόρα...

Ο Γ. Παπανδρέου, ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, δήλωσε ανερευθρίαστα ότι «μόνο πολιτικές αναδιανομής εισοδήματος μπορούν να οδηγήσουν σε έξοδο από την κρίση». Όμως, ως πρωθυπουργός, μέσα σε 10 μήνες έχει επιβάλει: το πάγωμα και τη μείωση των μισθών και των συντάξεων, τη ριζική ανατροπή του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος, το πάγωμα των προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, την «απελευθέρωση» των ομαδικών απολύσεων και τη μείωση των αποζημιώσεων, την εκτίναξη της ανεργίας σε πρωτοφανή επίπεδα κλπ. Είναι, πράγματι, πολιτική αναδιανομής, αλλά αντίστροφη: αφαιρεί από τους εργαζόμενους και τις λαϊκές μάζες και προσφέρει στους βιομήχανους και τους τραπεζίτες... Τους πραγματικούς και μοναδικούς υπεύθυνους για την κρίση.

Η πολιτική αυτή συνάντησε σημαντικές αντιστάσεις, με κορυφαίο σημείο τη μεγάλη γενική απεργία στις 5 Μάη. Ο παλλαϊκός ξεσηκωμός στις 5 Μάη έδειξε ότι το δυναμικό της ανατροπής υπάρχει. Οι εργατικοί αγώνες θα μπορούσαν να είχαν νικήσει ήδη από τον πρώτο γύρο. Όμως, με τη βοήθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η κυβέρνηση Παπανδρέου φαίνεται να ξεπέρασε αυτόν τον «κάβο». Ωστόσο, η κυβέρνηση «καβατζάρισε» τελείως προσωρινά. Το επόμενο διάστημα, η κυβερνητική πολιτική θα βρίσκει πιο δύσκολα «συμμαχίες προθύμων» μέσα στα συνδικάτα. Οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η. δηλώνουν ήδη τις προθέσεις τους.

Όλοι γνώριζαν και γνωρίζουν ότι η εξαγγελία και η ψήφιση στη Βουλή των αντιδραστικών μέτρων του Μνημονίου ήταν το ευκολότερο τμήμα της δουλειάς, ενώ η επιβολή τους στην πράξη και στη ζωή θα έχει περισσότερες και μεγαλύτερες δυσκολίες. Ακόμα και ο διεθνής Τύπος κρατά την αναπνοή του για τις εξελίξεις στην Ελλάδα από το ερχόμενο φθινόπωρο, όταν οι εργαζόμενοι θα διαπιστώνουν τις αλλαγές άμεσα, στην ίδια τους τη ζωή.

Η μοίρα τόσο της κυβέρνησης όσο και της πολιτικής του Μνημονίου θα κριθεί το επόμενο διάστημα στους δρόμους και στους χώρους εργασίας.

Επιτροπές Αγώνα

Κατά τη διάρκεια του τετράμηνου πρώτου γύρου αγώνων, δημιουργήθηκαν κυρίως σε πόλεις, γειτονίες, αλλά και σε εργασιακούς χώρους, Επιτροπές Αγώνα ενάντια στα μέτρα. Οι Επιτροπές Αγώνα μπορούν να γίνουν το κύτταρο αντίστασης. Να γίνουν οι οργανωτές σε τοπικό, σωματειακό και κλαδικό επίπεδο της διάθεσης του κόσμου για αντίσταση και δράση.

Η οργάνωση εργαζόμενων και νεολαίας σε Επιτροπές Αγώνα χρειάζεται να μαζικοποιηθεί. Οι πρωτοβουλίες για τη συγκρότησή τους θα πρέπει να ενταθούν. Οι Επιτροπές Αγώνα χρειάζεται να στηρίξουν και να συνδεθούν με τις επιμέρους μάχες των εργατικών χώρων στις γειτονίες, αλλά και να αρχίσουν να συντονίζονται για την οργάνωση κεντρικών γεγονό-

των του εργατικού κινήματος, όπως είναι το Συλλαλητήριο στη Δ.Ε.Θ. στις 11/9 και η Πανευρωπαϊκή Απεργία στις 29/9.

Ραντεβού το Σεπτέμβρη

Όλα τα μέτωπα είναι ανοιχτά: Λιτότητα και ακρίβεια, απολύσεις στον ιδιωτικό αλλά και στο δημόσιο τομέα, το μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων (ενέργεια, συγκοινωνίες, νερό κλπ), το μέτωπο στην υγεία, η αντιμεταρρύθμιση στην εκπαίδευση... Το φθινόπωρο, ένα νέο ξέσπασμα των εργατικών αγώνων, μπορεί να αναγκάσει την κυβέρνηση και την κυρίαρχη τάξη σε άτακτη υποχώρηση. Και αυτός ο γύρος θα είναι ιδιαίτερα σκληρός. Στο άκαμπτο τοπίο που έχει διαμορφώσει το Μνημόνιο, ένα μαζικό κίνημα αντίστασης μπορεί να έχει καθοριστικές επιπτώσεις. Αλλάζοντας τελείως τη φορά των πραγμάτων τόσο στην οικονομία όσο και στην πολιτική.

Σε αυτή την προοπτική αξίζει να συγκεντρώσουμε όλες μας τις προσπάθειες.

Με πρώτο σταθμό τη ΔΕΘ, στις 11 του Σεπτέμβρη, που πρέπει να συνδυαστεί με απεργία και με ένα συγκλονιστικό συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη. Θα είναι ο πρώτος σταθμός για να ανοίξουμε το νέο γύρο αγώνων, περικυκλώνοντας την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές και διεκδικώντας το δικό μας μνημόνιο εργατικών δικαιωμάτων.

Και επόμενο βήμα θα είναι η προσπάθεια για την οργάνωση και επιτυχία της πανευρωπαϊκής απεργίας που έχει προσδιοριστεί για τις 29 Σεπτέμβρη. Στην κατεύθυνση αυτή ήδη κινούνται σοβαρές δυνάμεις. Αν ο στόχος επιτευχθεί, θα είναι ένα τεράστιο βήμα μπροστά. Η Ευρώπη του νεοφιλελευθερισμού, των βιομηχάνων και των τραπεζιτών θα έχει πλέον πραγματικό αντίπαλο. Το εργατικό κίνημα στις χώρες του ευρωπαϊκού νότου, αλλά και στη Γερμανία, τη Βρετανία, την Ιρλανδία... Αυτή είναι η δύναμη που έχει αποδείξει ξανά ότι μπορεί να αλλάξει τον κόσμο.

Διεκδικούμε:

- Διαγραφή του χρέους – μας χρωστάνε, δεν τους χρωστάμε!
- Καμιά θυσία για το ευρώ, την ΕΕ και τις τράπεζες
- Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις
- Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις
- Προσλήψεις στα σχολεία και τα νοσοκομεία
- Φορολόγηση των κερδών του κεφαλαίου, των πλουσίων, τις εκκλησιαστικής περιουσίας – δραστική μείωση των εξοπλισμών
- Εθνικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο
- Δημόσιο – καθολικό – υποχρεωτικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης

Όλοι-ες στην διαδήλωση της ΔΕΘ, 11 Σεπτέμβρη

ΔΕΑ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

τηλ.: 210-3306286,
www.dea.org.gr